

PORTRETI

CVETAJEVOJ

Slušaj Marina,
Oteraj ih sve do sto đavola
Izgubljenog muža
Crvenu reakciju

Ali pre toga
Iscepaj svoje pesme
(Nemoj nijednom
Da zadrhtiš nad njima)
Spali sve svoje
Reči bez oklevanja

Ne ostavi ih indolentnoj masi
Da drobi o katarzi
Dok se naslađuje –
Nije svaki dan
Pesničko raspeće

Ne zaboravi
Da uništiš svoja pisma
Te oaze drhtaja i lepote
Voajeri-znalci
Sude o tvojim zagrljajima
Cenjkaju se za tvoje nežnosti
Zaviruju ti pod plahte
Podižu obrve

Zalupi im vrata pred nosom
Prokuni sve
Ispsuj nas
Prljave lovce na senzacije
Što njuškamo po tvojoj krvi
Po tvojoj utrobi
Po tvome trupu

A ništa
Za tebe ne bi učinili

Samo žmirkamo
I vrtimo glavom
Kažemo „bože“
I to je sve

Zato Marina
Još jednom ti kažem
Oteraj sve do sto
Đavola
Spremi se i kreni,
Otputuj zauvek
U ono tvoje strasno leto
В Бесконечности...

DEVOJKA

(Sapfi)

Devojka mlečnih ušiju
Glaziranih leđa
Toliko glatkih
Da se prsti pribojavaju
Kose boje sladoleda
U haljini providno belo
Divno povijenih ramena
Niz koja pogled samo klizne
Na stopala ljupka toliko
Da i Karijatide postide.